

32. NEDJELJA KROZ GODINU (C)

BOG NIJE BOG MRTVIH, NEGO ŽIVIH.

U ono vrijeme: Pristupe neki od saduceja koji niječu uskrsnuće i upitaše Isusa: »Učitelju! Mojsije nam napisa: Umre li bez djece čiji brat koji imase ženu, neka njegov brat uzme tu ženu te podigne porod bratu svomu. Bijaše tako sedmero braće. Prvi se oženi i umrije bez djece. Drugi uze njegovu ženu, onda treći; i tako redom sva sedmorica pomriješe ne ostavivši djece. Naposljetku umrije i žena. Kojemu će dakle od njih ta žena pripasti o uskrsnuću? Jer sedmorica su je imala za ženu.«

Reče im Isus: »Djeca se ovog svijeta žene i udaju. No oni koji se nađoše dostojni onog svijeta i uskrsnuća od mrtvih niti se žene niti udaju. Zaista, ni umrijeti više ne mogu: andelima su jednaki i sinovi su Božji jer su sinovi uskrsnuća.«

»A da mrtvi ustaju, naznači i Mojsije kad u odlomku o grmu Gospodina zove Bogom Abrahamovim, Bogom Izakovim i Bogom Jakovljevim. A nije on Bog mrtvih, nego živih. Tà svi njemu žive!«

Lk 20,27-38

VJERUJEM U USKRSNUĆE TIJELA

Hvala ti, Isuse, za uskrsnuće mrtvih i hvala ti za vječni život. Ti si nam to obećao, ti si nam to darovao. U tvojem uskrsnuću vidimo, Isuse, zalog svoga uskrsnuća, zalog vječnoga života, u tebi i s tobom.

Hvala ti, Isuse, što na nebu neće biti zavisti i nitko nikome neće trebati zavidjeti na dobrima i darovima, budući da će svi jednako biti obdareni, odnosno svaki u punoj mjeri tvoga dara.

Hvala ti, Isuse, što kod tebe neće biti ljubomore. Nećemo se trebati grčevito boriti za ljubav pojedinih osoba niti se bojati odbačenosti i osamljenosti. Nećemo trebati nikoga zarobljavati u strahu da nas on ne zaboravi ili da taj ne bi nekoga ljubio više od nas. Hvala ti, Isuse, što nećemo trebati biti ljubomorni na tvoju ljubav kojom ljubiš svakoga čovjeka, jer će svi osjetiti savršenu i potpunu ljubav tvoga Srca.

Hvala ti, Isuse, što na nebu neće biti zarade ni dnevica, mjesecne plaće niti mirovine, jer ćeš ti u svojoj ljubavi dovoljno dati da svatko vječno sretno živi. Hvala ti, Isuse, što se na nebu nećemo trebati bojati za svoje sutra i što ćemo moći biti potpuno

slobodni, prepušteni samo ljubavi.

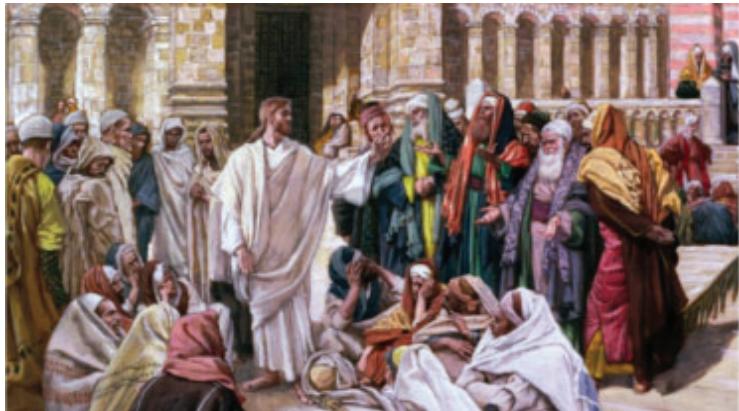
Hvala ti, Isuse, što na nebu, nakon uskrsnuća, nećemo više nikada biti umorni, što nećemo klonuti ni dušom ni tijelom, nego ćemo

neprestano biti u stanju da živimo radost, da zračimo mir i sreću.

Hvala ti, Isuse, što se na nebu nitko više neće ljutiti ni na koga, što će se svi natjecati u ljubavi i neće biti nikakvog razloga za nervozu i srdžbu. Sve će biti skladno i lijepo. Imam osjećaj, Isuse, da bi ti htio da nebo bude već ovdje na zemlji, u svakoj kući, u svakoj zajednici i u svakom srcu. Želiš da ono počne već u našem ovozemaljskom životu, jer trajno i vječno ostaje u nama samo ono što nas nadživi u ovozemaljskom životu i što ne propadne nego se nastavlja u vječnosti. I vjerujem, Isuse, da želiš da već ovdje na zemlji ne bude zavisti ni ljubomore među ljudima, da bi svi mogli biti slobodni i sretni. Vjerujem, Isuse, da želiš da ljudi već ovdje na zemlji ne žive tjeskobno i zarobljeni materijalnim, nego im srca uzdižeš prema gore, gdje su prave radosti, prema vrednotama koje već sada mogu ispuniti ljudsko srce mirom.

fra Zvezdan

„VELIKE DUGAČKE ŽLICE“

Pred kraj crkvene godine Crkva nas upućuje da razmišljamo o zadnjim vremenima - vječnosti za koju smo stvorenici. Danas se susreću Isus i neki od saduceja koji očito dobro poznaju zakon. Isusu postavljaju provokativno pitanje u smislu komu će pripasti žena koju su imali sedmorica braće za ženu. Interesira to saduceje jer znaju da je i zakon naznačio da mrtvi ustaju. Jedan je umjetnik u svojem umjetničkom izričaju dao odgovor. Naime, naslikao je prizor raja i pakla. Na prvi pogled ne zapažaju se velike razlike jer i u raju i u paklu naslikani su stolovi puni bogatih raznovrsnih slanih i slatkih delicija lijepo aranžirane što nosi razne okuse. Tu su i u raju i u paklu razni ljudski likovi koji u rukama imaju velike dugačke žlice - očito je velika gozba u tijeku, i u raju i u paklu. Razlika je samo među ljudskim likovima. Svi oni u raju su vedri, ozarena lica, očito sretni, nasmijani i siti jer velikim duugačkim žlicama jedni druge hrane i to čine lako, bez napora, sa radošću. Oni u paklu su ispijena lica, oznojeni, vidno izmoreni i namučeni, očito nesretni i gladni jer se velikim dugačkim žlicama žele nahraniti

samo sebe, a to im ne uspijeva. To je umjetnikov izričaj prikaza vječnosti, a Isus veli: "Djeca se ovog svijeta žene i udaju. No, oni koji se nađoše dostojni onog svijeta i uskrsnuća od mrtvih niti se žene niti udaju. Zaista, ni umrijeti više ne mogu: anđelima su jednaki i sinovi su Božji jer su sinovi uskrsnuća." Odgovor nije dat samo saducejima, odgovor vrijedi i za nas, pa se pokušajmo udubiti u taj Isusov odgovor. On dakle potvrđuje da u onom svijetu - vječnosti, nije bitno da li je netko mlad ili star, ili je oženjen ili neoženjen, udata ili neodata, nije bitno da li je netko zdrav ili bolestan, već je važno: "Zaista, ni umrijeti više ne mogu". Stoga se moramo naći među onima "koji se nađoše dostojni", moramo zaslužiti biti poput anđela, moramo zavrijediti biti sinovima Njegovim. To se ostvaruje sada u ovom svijetu, u ovoj suznoj dolini. To možemo i moramo učiniti sada svojim „velikim dugačkim žlicama“ - svojim sposobnostima, svojim rukama i umom, svojim životom i dobrohotnošću, svojom brigom i zauzetošću, svojom ljubavlju za brata čovjeka, svojim srcem, služenjem, pomaganjem, žrtvovanjem za potrebita u svakom smislu. Već na ovome svijetu svojim „velikim dugačkim žlicama“ „hranimo“ druge, a ne sebe. Tada će Gospodin upraviti srca naša k ljubavi Božjoj i postojanosti Kristovoj.

Josip

U OČEKIVANJU PUNINE ŽIVOTA

Sad smo u ovom svijetu, u ovom načinu života. Ovdje živimo tajnu života sa sviješću i zato ne prihvaćamo besmisleno življenje. Čovjek je biće smisla i svjestan smišljenosti. To je njegova bitna odrednica - da misli i da je svjestan sebe i svojeg življenja. Što je život, kad započinje, kad završava, to je vječna tajna, osobna tajna. To pitanje čovjek je trajno postavljao i trajno pokušavao dati odgovor. I još nije dao definitivni odgovor, niti će ga dati.

Sama čovjekova struktura (duhovna) postavljena je za vječnost. I iz ovoga izbjiga 'uskrsnuće' čovjeka. Ipak, bez Isusovog uskrsnuća nemoguće je razumjeti i prihvatići, iako je vjera u uskrsnuće već bila u Izraelu. Ona je izvirala iz vjere u živoga i osobnog Boga. Što je posebnost objavljene vjere. U svakom slučaju, mi ćemo u budućem životu biti drukčiji negoli smo sada. Nit će biti ženidbe ni udaje. Vez će biti vez duha, a ne tijela. Dapače, kako starimo toliko više smo manje vezani za svoje tijelo (osim što ga osjećamo radi bolesti). Čak neki pod starost više ne prepoznaju svoje najbliže. Otvara im se novi svijet i novi pogled.

Marijan Jurčević, OP

TJEDNI KALENDAR

PONEDJELJAK, 7. studenoga

Engelbert, Ernest, Andelko

UTORAK, 8. studenoga

BI. Gracija Kotorski

SRIJEDA, 9. studenoga

Posveta Lateranske bazilike

ČETVRTAK 10. studenoga

Lav Veliki, Lavoslav, Leona

PETAK, 11. studenoga

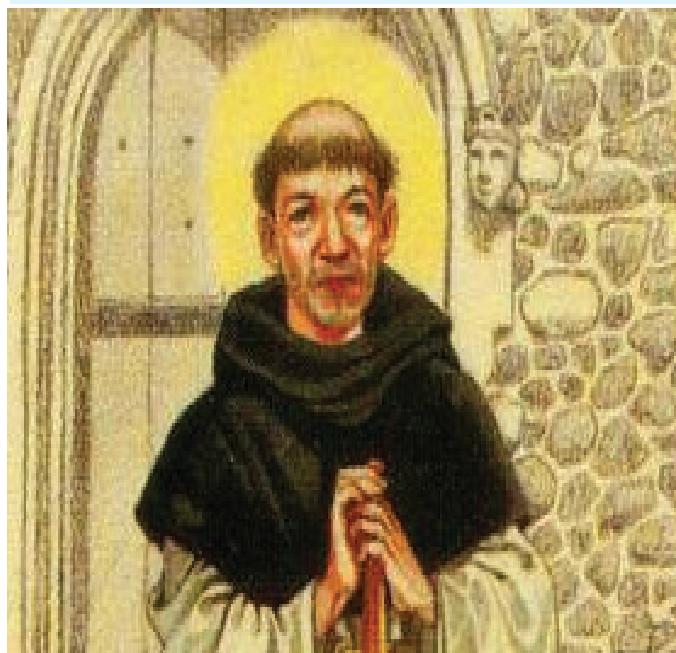
Martin Tourski, Martina

SUBOTA, 12. studenoga

Jozafat, Emilian, Renato

NEDJELJA, 13. studenoga

33. kroz godinu, Stanislav

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 17 sati.

Radnim danom - utorkom, četvrtkom i petkom u 17 sati.

Ponedjeljkom, srijedom i subotom nema svetih misa.